

The Possibility Η Πιθανότητα
of Red του Κόκκινου

Becky Dennison Sakellariou Translated by Maria Laina

HOBBLEBUSH BOOKS
Brookline, New Hampshire

Copyright © 2014 by Becky Dennison Sakellariou and Maria Laina

All rights reserved. No part of this work may be used or reproduced in any manner whatsoever without written permission from the publisher, except in the case of brief quotations embodied in critical articles and reviews.

Composed in Arno Pro at Hobblebush Books,
Brookline, New Hampshire

Printed in the United States of America

Cover photo by Ken Gidge, www.gidgeworld.com
Cover art and design concept by Danis Collett, www.daniscollett.com

ISBN 978-1-939449-05-4

Published by:

HOBBLEBUSH BOOKS
17-A Old Milford Road
Brookline, New Hampshire 03033
www.hobblebush.com

Contents

ACKNOWLEDGMENTS	vi
INTRODUCTION	vii
Σαν να ακούνε	2
As if listening	3
Τι θα είναι η κραυγή μου;	4
What Shall I Cry?	5
Η πιθανότητα της μνήμης	6
The Possibility of Memory	7
Τι θα μπορούσε να συμβεί	8
What Could Happen	9
Κορμί δίχως μετάνοια	12
Unrepentant Body	13
Πετροβολώντας τη λίμνη	14
Stoning the Pool	15
Κολυμπώντας τα δίχτυα	18
Swimming the Nets	19
Η πιθανότητα του κόκκινου	20
The Possibility of Red	21
Το αβοκάντο	22
The Avocado	23
Ακούγοντας τον Ouyang Jianghe να διαβάζει τα ποιήματά του	24
Upon Hearing Ouyang Jianghe Read His Poems	25
Γη ακούει	26
Earth Listening	27
CREDITS	28
ABOUT THE AUTHORS	29

Acknowledgments

My deepest gratitude to all those who cheered me on in this project, who dreamed with me, who believed it to be worthy and possible, and who held my hand when I thought it would never come to fruition: my designer/artist friends, Kin Schilling and Danis Collett, who played with various cover possibilities with enthusiasm and consummate skill and my beloved and supportive translator-editors, Irini Theotokatou who wrote the first versions while I ironed her clothes, Panayiotis Sakellariou who went through the final Greek versions with meticulous attention, and Alexandra Petrou, who noticed and solved the last glitches and uncertainties. With his consummate grace and courtesy, my publisher, Sid Hall, carried me upright the whole journey. Finally, I am forever in debt to Maria Laina, poet and translator extraordinaire, who taught me so much about the nuances and rhythms of Greek as we sat together for hours “talking and playing the poems.” This remarkable, and often hilarious, collaboration—which took part closer and closer to midnight each successive meeting—was, for me, the most provocative part of the making of the book. My own understanding of translation as an art, and of Greek as a rich, colourful source of inspiration, have been forever transformed.

—BECKY DENNISON SAKELLARIOU

Είμαι βαθύτατα ευγνώμων σε όλους όσους με ενθάρρυναν κατά την διάρκεια αυτού του εγχειρήματος, που ονειρεύτηκαν μαζί μου, πίστεψαν στην αξία και δυνατότητα του και στάθηκαν δίπλα μου όταν έπαψα να πιστεύω στην πραγμάτωση του: στις σχεδιάστριες/καλλιτέχνιδες φίλες μου, Κιν Σίλλινγκ και Ντάνις Κολλέτ, που πειραματίστηκαν με διάφορα εξώφυλλα με περισσό ενθουσιασμό και δεξιοτεχνία, και τους αγαπημένους μου συμπαραστάτες και μεταφραστές / αναγνώστες—την Ειρήνη Θεοτοκάτου που έκανε τις πρώτες μεταφράσεις καθώς σιδέρωνα τα ρούχα της, τον Παναγιώτη Σακελλαρίου που εξέτασε με περισσή λεπτομέρεια τις τελευταίες Ελληνικές μεταφράσεις, και την Αλεξάνδρα Πέτρου, που παρατήρησε και επίλυσε τα τελευταία μικροπροβλήματα και τις αβεβαιότητες. Με την τρομερή γοητεία και ευγένεια που τον διακατέχει, ο εκδότης μου, Σιντ Χολ με στήριξε καθ'όλη την διάρκεια αυτής της διαδρομής. Τέλος, θα είμαι για πάντα υπόχρεη στην Μαρία Λαϊνά, μια εκπληκτική ποιήτρια και μεταφράστρια, η οποία κατά την διάρκεια όλων αυτών των ωρών που «μιλούσαμε και παίζαμε με τα ποιήματα» με έμαθε τόσα πολλά για τις αποχρώσεις και τους ρυθμούς της Ελληνικής γλώσσας. Αυτή η αξιοσημείωτη και συχνά ξεκαρδιστική συνεργασία, με τις συναντήσεις μας να αγγίζουν όλο και περισσότερο τα μεσάνυχτα, ήταν για μένα το πιο προκλητικό κομμάτι της δημιουργίας αυτού του βιβλίου. Η αντίληψη μου για την διαδικασία της μετάφρασης σαν μια μορφή τέχνης και της Ελληνικής γλώσσας σαν μια πλούσια και πολύχρωμη πηγή έμπνευσης έχει για πάντα αλλάξει.

— Μπέκυ Ντένισον Σακελλαρίου

Introduction

PICTURE THIS: an evening somewhere north of Athens, a cosy living room, two women, one ironing, the other sitting on the couch in front of a computer, words of poetry exchanged between them—Greek words for English, κόκκινο for *red*, πιθανότητα for *possibility*. That’s how the first preliminary translations were made. I translated and Becky did the ironing I am always so loath to do. There was magic in the air, a womanly mix of art and domesticity, an entwining of languages and cultures that we both found so satisfying.

Becky has been my friend for a long time and this is what I know: She doesn’t set out to write poems about Greece, but it is so much part of her that her poetry resonates with its landscapes and its people. She has a profound love and understanding of this country which is evident throughout.

This is what she told me: “I feel privileged to have lived and worked for so long in this world that isn’t mine. This book is a way of giving something back, of saying thank you.”

What I see is that the book is a direct translation of her love for Greece and her desire to share some essential part of herself, to deepen the bond. I am glad to have been part of the process. I look forward to sharing the gift of these poems with those who have previously had no access to them.

—IRENE THEOTOKATOU

ΦΑΝΤΑΣΟΥ ΑΥΤΟ. Απόγευμα, κάπου βόρεια των Αθηνών, σ’ ένα αναπαυτικό σαλόνι, δύο γυναίκες, η μία σιδερώνει, η άλλη καθισμένη στον καναπέ κοιτάζει τον υπολογιστή, λόγια ποίησης ανταλλάσσονται μεταξύ τους—ελληνικές λέξεις παίρνουν την θέση αγγλικών, κόκκινο αντί για *red*, πιθανότητα αντί για *possibility*. Έτσι ξεκίνησαν οι πρώτες μεταφράσεις. Εγώ μετέφραζα ενώ η Μπέκυ σιδερωνε, κάτι που εγώ πάντα αποφεύγω. Στον αέρα η μαγεία ήταν διάχυτη, ένα γυναικείο μείγμα τέχνης και νοικοκυροσύνης, ένα συνονθύλευμα γλωσσών και πολιτισμών που ικανοπούσε βαθιά και τις δυο μας.

Με την Μπέκυ είμαστε φίλες εδώ και πολλά χρόνια και αυτό ξέρω για εκείνη: δεν ξεκινά με σκοπό να γράψει ποιήματα για την Ελλάδα, αλλά είναι τόσο δεμένη μαζί της που τα τοπία και οι άνθρωποι της στοιχειώνουν τα ποιήματά της. Η βαθιά αγάπη και γνώση που έχει για αυτή την χώρα είναι εμφανείς σε όλο το βιβλίο.

Αυτό μου είπε η ίδια: «Νιώθω μεγάλη τιμή που μπόρεσα να ζήσω και να δουλέψω για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα σε αυτό τον τόπο που δεν με γέννησε. Με το βιβλίο αυτό προσπαθώ να ανταποδώσω την χάρη, να πω ευχαριστώ».

Αυτό που βλέπω εγώ είναι ότι το βιβλίο αυτό, «Η Πιθανότητα του Κόκκινου», είναι μια άμεση μετάφραση της αγάπης της για την Ελλάδα και της επιθυμίας της να μοιραστεί μαζί της ένα ουσιαστικό κομμάτι του εαυτού της, προκειμένου να εμβαθύνει το δεσμό μαζί της. Είμαι χαρούμενη που μπόρεσα να αποτελέσω μέρος αυτής της διαδικασίας. Ανυπομονώ να μοιραστώ το δώρο αυτό με αυτούς που μέχρι πρότινος δεν είχαν πρόσβαση στα ποιήματά της.

—ΕΙΡΗΝΗ ΘΕΟΤΟΚΑΤΟΥ

The Possibility of Red
Η Πιθανότητα του Κόκκινου

Σαν να ακούνε

Σιλουέτες με μαύρο περίγραμμα
διαφαίνονται στον ουρανό
που νυχτώνει

αμυγδαλιές με κόμπους
πυργωτά κλαδιά
διασχίζουν τον ορίζοντα
χελιδόνια στροβιλίζουν, βουτάνε, τιτιβίζουν

αδυσώπητη ζέστη, τζιτζίκια,
μαζεμένοι πράσινοι κύκλοι
σταφύλια, ελιές, σύκα
το δέρμα μου υγρό

κατσίκες που πίνουν αλατισμένο θαλασσινό νερό
το κρέας είναι πιο νόστιμο
γλάροι υψώνονται βυθίζονται στο δικό τους όνειρο

ένα κορμί σχεδιασμένο με κάρβουνο
γραμμές που διασχίζουν τον γοφό τις γάμπες
το ραγισμένο παράθυρο φιλτράρει το φως

χέρια ανάμεσα στα πόδια μου
κοιμούνται
σαν απαλά κουβαριασμένα ζώα

θρηνώ το μαλακό κοίλωμα
όπου τα δάχτυλά σου σταματούσαν
σαν να ακούνε

το τραύλισμα
της χάντρας περασμένης στο στήθος μου

οι γραμμές στις παλάμες των χεριών μας
γυρίζουν στροβιλίζουν
σαν να διαβάζουν η μία στην άλλη

As if listening

Cutouts outlined in black
against the coming
night sky

knobbed almond trees
castellated branches
criss-cross the horizon
swallows wheeling, diving, *cheeping*

unrelenting heat, cicadas,
gathered green rounds
grapes, olives, figs
my skin wet

goats who drink salted sea water
the meat is tastier
gulls rise plunge into their own dream

a body charcoaled in lines
across the hip the calf
light filtered from the cracked window

hands between my legs
asleep
like soft curled animals

I mourn the soft indentation
where your fingers paused
as if listening

to the lisp
of beads draped over my breast

the lines in the palms of our hands
turn spin
as if reading to each other

Τι θα είναι η κραυγή μου;

Πάσα σαρξ είναι χόρτος.

—Ησαΐας Μ: 6

Ωχρά φύλλα το χρώμα
ψυχρών χειλιών, απόχρωση βιολετιά
στιλβώνουν τη ριζωμένη φθινοπωρινή βροχή,
δέρμα στερημένο απ' οξυγόνο.

Αυτή τη φορά, όχι χιόνι. Όχι άσπρο.
Μόνο ο αυστηρός καφετής χειμώνας
που για χάρη του γύρισα σπίτι:
αυτά τα θολά περιγράμματα,
άχρωμο βρύο κουλουριασμένο γύρω
σε πενθούντες κορμούς δέντρων,
ένας ουρανός που περιφέρεται άσκοπα
στους αγρούς χωρίς φανφάρες.

Όλο τον Νοέμβρη τα δέντρα διηγούνται ιστορίες.
Ονειρεύομαι ένα χάλκινο φεγγάρι
σε τεράστια πέτρινα τρίγωνα
που προβάλλουν στον αιγύπτιο ουρανό.

Φάλαινες κάτω από την άμμο ψαλμωδούν το βυθό τους,
ένα διάφανο φύλλο παγιδεύεται σε ευαίσθητο πάγο.

Επιστρέφω, ξανά και ξανά.

What Shall I Cry?

All flesh is grass.

—*Isaiah 40:6*

Pale leaves the violet-hued
color of cold lips,
glaze the rooted autumn rain,
oxygen-deprived skin.
This time, no snow. No white.
Just the stern brown winter
that I have come home for:
those blurred edges,
colorless moss coiled around
grieving tree trunks,
a sky that drifts
into the fields without fanfare.
All November, the trees tell stories.
I dream of a copper moon
straddling great stone triangles
that jut into an Egyptian sky.
Whales below the sand intone their depth,
a translucent leaf gets caught in brief ice.
I return, over and over.